

2. Drugo vprašanje za predhodno odločanje

(a) Ali je treba Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagati tako, da mora nacionalno sodišče, ki odloča o predlogu za izvršbo na podlagi pravnomočne arbitražne odločbe, izdane v odsotnosti potrošnika, kadar ima vse potrebne informacije o dejanskem in pravnem stanju, po uradni dolžnosti preizkusiti, ali je kazen, določena v kreditni pogodbi, ki sta jo sklenila dajalec kredita in potrošnik, nesorazmerna, če je mogoče na podlagi nacionalnih postopkovnih določb tak preizkus opraviti v okviru podobnih postopkov, urejenih v nacionalnem pravu?

(b) Ali mora nacionalno sodišče, če ugotovi, da je kazen zaradi neizpolnitve obveznosti potrošnika nesorazmerna, sprejeti vse ukrepe, ki so lahko v skladu z nacionalnim pravom posledica te okoliščine, zato da zagotovi, da določba o kazni za potrošnika ni zavezujoča?

(c) Ali je mogoče šteti, da kazen, določena v višini 0,25 % od dolgovanega zneska kredita dnevno, to je 91,25 % na letni ravni, ni poštena, ker je nesorazmerna?

3. Tretje vprašanje za predhodno odločanje

Ali je zakonodajni okvir za varstvo potrošnikov na področju uporabe določb Unije (Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993, Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS) za potrošniške kreditne pogodbe tak, da – če v pogodbi niso spoštovana pravila, določena za varstvo potrošnikov na področju potrošniških kreditov, in če je bil na podlagi take pogodbe vložen predlog za izvršbo odločitve, sprejete z arbitražno odločbo – sodišče lahko prekine izvršbo ali odredi, naj se opravi samo do zneska, ki ustreza neodplačanemu delu odobrenega kredita, če v skladu z nacionalnimi določbami lahko opravi tak preizkus arbitražne odločbe in ima vse potrebne informacije o dejanskem in pravnem stanju?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 12. februarja 2010 – Telefónica Móviles España S.A. proti Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Zadeva C-85/10)

(2010/C 134/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telefónica Móviles España S.A.

Tožena stranka: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11(2) Direktive 97/13/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna in posamična dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev (...) in zlasti zahteve po optimalni uporabi redkih virov in spodbujanju razvoja inovativnih storitev in konkurence razlagati tako, da nacionalna ureditev, ki znesek, pridobljen s pobiranjem dajatve na to vrsto virov (dajatev za rezervirane javne radijske frekvence), razdruži od posebne namembnosti, ki je bila prej izrecno določena (financiranje raziskav in izobraževanja na področju telekomunikacij, in izvajanje obveznosti javne službe), ne da bi določila drugo namembnost, ni v skladu z njim?

2. Ali navedeni člen 11(2), zlasti zahteve po zagotavljanju optimalne uporabe redkih virov in spodbujanju razvoja inovativnih storitev, nasprotuje nacionalni ureditvi, ki brez očitne utemeljitve znatno povečuje znesek dajatve za digitalni sistem DCS-1800, pri čemer ta ostane nespremenjena za analogne sisteme prve generacije, kot je TACS?

⁽¹⁾ UL L 95, str. 29.

⁽¹⁾ UL L 117, str. 15.